

ги и записи, за които не е заповѣдано да се задържатъ непрѣменно, даватъ ся пакъ на синдицитѣ, слѣдъ изданіето на илямтъ, или на рѣшеніето. Обаче синдицитѣ трѣбва да дадѣтъ единъ записъ че сѣ ги приели.[*]

ОТДѢЛЕНІЕ III.

ЗА

Повръщаніето честѣта на испадналіятъ.

Членъ 305). Онзи който е испадналь, слѣдъ като си исплати на пълно дългѣтъ, лихвата, разносѣтъ и пр. може да му ся повърне пакъ напръшната честъ. Обаче този испадналь, ако бы да е единъ съдружникъ отъ едно дружество, до гдѣто недокаже че сѣ ся исплатили всичѣтъ дългове, лихви, разносѣ и пр. на дружеството, па макаръ и да му ся е было дало конкордато особно за него, неможе пакъ да ся удостои за повръщаніе на честѣтъ си.

Членъ 306). Всѣки единъ испадналь, който прѣдприеме да ся моли за повръщаніе на честѣтъ му, трѣбва да направи едно прошеніе да го поднесе на главното управление на търговіятъ, заедно съ издължителнитѣ си записи, земени отъ кредиторитѣ му, и всичѣтъ други книги, които ще могатъ да потвърдятъ състояніето и положеніето на работѣтъ му.

Членъ 307). Управленіето на търговіятъ, ще възложи прошеніето и другитѣ книги, на чиновницитѣ гдѣто трѣбва, които ще извадятъ единъ прѣписъ отъ прошеніето

(*) Защото, ако бы да ся разумѣе и докаже лукавщина въ нѣкои отъ тѣхъ книги, и други подобни нѣща, тогава по изискваніе на работѣтъ, тѣхъ трѣбва да ся задържатъ.